

משתה פורימי לילדי הגן

על כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה ומה הגיע אליהם: קימו וקיבלו היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את-שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה: והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: (מגילת אסתר, ט', כ"ו-כ"ט)

למה אתחפש/ נתן יונתן

א.

למה אתחפש בפורים עוד אינני יודע

אולי ... שלגיה או גמד משבעת גמדיה?

או אולי הנסיך היפה שנשק לשפתיה?

או אולי סתם מן פיה יפה שכוחה בכשפיה?

ב.

לנגן העיוור אתחפש, התועה עם הנבל ...

לליצן הרוקד באחרית כוחותיו על החבל...

לפסל אתחפש שידי אהבות את האבן ...

לפייטן שעברה שעת חצות וידו עוד כותב.

ג.

לדוד שהכה את גוליית בחלוק מן הנחל?

לשמשון שאהב את דלילה והרג את השחל?

או לרובינזון קרוזו על אי הבדידות?

או לעבד דוד תום העצוב, השוכב בצריפו על התבן?

ד.

לו יכולתי להיות כל זה יחד, אמי! כל זה יחד!

הדייג, הפייטן, הכורה, הילדה הפורחת,

הטייס, הליצן, שלגיה ושבעת גמדיה ...

אך למה אתחפש בפורים, עוד אינני יודע.

משנכנס אדר

מילים: שולחן ערוך

אשר ישלטו היהודים
המה בשונאיהם
משנכנס אדר, משנכנס אדר
מרבין, מרבין, מרבין בשמחה
חייב אדם לבסומי, לבסומי, לבסומי,
עד ד- עד דלא ידע
עד דלא

מש...מש...מש...מש
משנכנס אדר
משנכנס אדר מרבין, מרבין בשמחה
ונהפוך, ונהפוך, ונהפוך ונהפוך הוא

משנכנס אדר- נעמי שמר

בואו ותראו מראה בלתי-רגיל כל העיר שוקקת מצהלות וגיל . על גבי ג'ירפה מרקד
הפיל עם שודד-הים ובאזנו עגיל . מי ראה פה מלך ובידו שרביט ? מי ראה שכור
שותה מן החבית ? חצוצרה תוקעת זמר מבלבל והרעש הוא ממש בלתי-נסבל . חור ,
כרפס ותכלת , בוץ וארגמן , כל העיר זוללת את אזני-המן . איזה חג יפה ובלתי-מסדר
ומצוה לשמח כשנכנס אדר ! העיר שוקקת מצהלות וגיל- העיר מלאה אנשים עליזים
וקולות שמחה

אני פורים

אני ליצן בין ליצנים
הכל אני יודע.
ואם תרצו אראה לכם
לקפוץ כמו צפרדע.
ל... ל... ל...

רבי פורים, רבי פורים,
אמור נא לי מדוע,
מדוע לא יחול פורים
פעמיים בשבוע.
ל... ל... ל...

אני פורים, אני פורים
שמח ומבדח,
הלא רק פעם בשנה
אבוא להתארח.
ל... ל... ל...

היידד פורים, היידד פורים,
הכו תוף ומצלתיים,
הו מי יתן ובא פורים
לחודש לחודשיים.
ל... ל... ל...

כוכבי המגילה

א ויהי, בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. ב בימים, ההם--כשבת המלך אחשורוש, על כסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה. ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, ותפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. ה ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בחצר, גנת ביתן המלך. ו חור כרפס ותכלת, אחוז בחבלי-בוץ וארגמן, על-גילי כסף, ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--וְדָר וסחרת. ז והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין מלכות רב, כיד המלך. ח והשתנה כדת, אין אגס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש. {ס}

חג פורים

חג פורים, חג פורים,

חג גדול לילדים,

מסכות, רעשנים,

שירים וריקודים.

הבה נרעישה: רש רש רש

הבה נרעישה: רש רש רש

הבה נרעישה: רש רש רש – ברעשנים.

איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. ז ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דדו--כי אין לה, אב ואם; והנערה זפת-תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. (אסתר ב', ה'-ז')

ששון ויקר

מלים: מגילת אסתר

לחן: נ. הירש

ומרדכי יצא מלפני המלך

בלבוש מלכות ועטרת זהב,

ומרדכי יצא מלפני המלך

והעיר שושן צהלה ושמחה.

ליהודים היתה אורה ושמחה,

אורה ושמחה וששון ויקר

שושנת יעקב

מלים: פיוט לפורים

לחן: י. אדמון

שושנת יעקב צהלה ושמחה,

בראותם יחד תכלת מרדכי.

תשועתם היית לנצח

ותקוותם בכל דור ודור.

ברוך מרדכי היהודי.

ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך, שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. טז ותלקח אסתר אל-המלך אחשוורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם קתר-מלכות בראשה, וימליכה תחת ושתי. (אסתר ב', טו-יז)

מלכת אסתר

אך אחת מאתנו
היא מלכת אסתר.
אני הוא מרדכי,
ותכלת בגדי.
אזני המן ורעשנים
הבאתי לילדי.
וגם אני אשיר
הבאתי סוס אביר,
את מרדכי היהודי
ארכיב ברחוב העיר.

אני מלכת אסתר,
ועל ראשי יש זר,
יודעים אתם מי דודי?
מרדכי היהודי.
לכולנו, לכולנו
על ראשנו זר,

עזרלאידע- השמחה
עזרלאידע- השמחה
והצחוק

ליצן קטן נחמד

ליצן קטן נחמד
רוקד עם כל אחד.

ליצן קטן שלי
אולי תרקוד איתי?

אולי, אולי, אולי תרקוד איתי?

מסכות

זקן ארוך לי עד ברכיים
שפם ארוך לי אמתיים,
ושמחה היש צוהלת
כמוני מסכה ח-ח-ח

קרניים לי קרני התיש
הליש. שיניים לי שיני
היש צוהלת...

מלפני צמה עם סרט
מאחורי זנב תפארת.
צוהלת... היש

ליצנים

ליצנים קטנים אנחנו
עליזים מאוד מאוד.
שלחנו מתנות היום
ועתה נצא לרקוד.
לרקוד, לרקוד
עתה נצא לרקוד.

נהפוך הוא

סיפור המגילה

מגילת אסתר קרויה על שם הדמות הראשית בעלילה, בזכותה ניצלו היהודים מסכנת השמדה.

הספר מתחיל בסיפור על המלך אחשורוש, מלך האימפריה הפרסית, המגרש את אשתו, המלכה ושתי, ממעמדה, על שסירבה לבוא למשתה (פרק א'). המלך מחפש אישה שתחליף את המלכה ושתי. בין המועמדות המרובות שהובאו לארמון מוצאת חן בעיני המלך נערה יהודייה יפת תואר בשם אסתר, שגדלה בבית דודה מרדכי, כיוון שהייתה יתומה (ללא אב ואם). אסתר הופכת למלכה במקום ושתי (פרק ב').

אחשורוש ממנה ליועצו הקרוב את המן, אויב היהודים, שהוא צאצא (בן למשפחה) של עמלק. המן היהיר ורודף הכבוד דורש שהכול ישתחוו לפניו. הכול ממלאים את הפקודה, חוץ ממרדכי היהודי. המן כועס ומחליט להעניש את היהודי הסרבן ואת כל עמו, העם היהודי היושב בפרס. הוא משכנע את המלך להורות להשמיד את כל יהודי ממלכתו ביום אחד. על ידי הטלת פור (הגרלה) בוחר המן ביום השלושה-עשר בחודש אדר (פרק ג').

הדבר נודע למרדכי, והוא מספר את כל הסיפור לאסתר המלכה ומשכנע אותה לפנות למלך בבקשה לבטל את הגזרה הרעה כדי להציל את עמה. אסתר חוששת שמא יהרוג אותה המלך, כי רק מי שהמלך הזמינו מותר לו לבוא אל הארמון, והרי היא לא הזמנה. לכן היא מבקשת ממרדכי שכל היהודים בשושן יצומו ויתפללו למענה שלושה ימים, לפני בואה אל המלך אחשורוש (פרק ד'). למרות חששותיה המלך מקבל את אסתר בשמחה,

והיא מזמינה אותו ואת המן למשתה. המן יוצא מהמשתה שמח וטוב לב. הכול משתחוים לפניו, לבד ממרדכי היהודי, היושב בשער הארמון. המן כועס מאוד, ובעצת אשתו זרש הוא מכין עץ גבוה לתלות עליו את מרדכי (פרק ה').

המלך אחשורוש אינו יכול להירדם בלילה, ומבקש שיקראו לו מספר הזיכרונות. בספר כתוב שמרדכי הציל את חיי המלך כשגילה לו כי שניים מעבדיו מבקשים להרגו. אך מרדכי, מתברר, לא קיבל שום תגמול על מעשהו. לכן אחשורוש מצווה לתת למרדכי כבוד מיוחד. לשם כך הוא קורא לשר החשוב שלו, המן, ומצווה עליו להלביש את מרדכי בבגדי פאר, להרכיב אותו על סוס ברחובות העיר ולהכריז: "ככה ייעשה לאיש אשר

המלך חפץ ביקרו!" (פרק ו'). אחשורוש והמן באים אל המשתה שעורכת אסתר, והיא מגלה למלך שהיא בת לעם היהודי, ומספרת לו כי המן ציווה להרוג ולהשמיד את בני עמה היהודים. המלך מתרגז מאוד ומצווה לתלות את המן על העץ שהכין למרדכי (פרק ז'). לאחר שהוצא המן הרשע להורג, ממנה המלך במקומו את מרדכי ליועצו הקרוב.

אסתר מבקשת שהמלך יבטל את ההוראה להשמדת היהודים, והוא נענה לבקשתה ומוציא

הוראה חדשה: מותר ליהודים לארגן הגנה עצמית ולנקום באויביהם. הפחד והאבל ששררו בקרב היהודים ברחבי הממלכה, הופכים לששון ולשמחה (פרק ח').

ביום י"ג באדר, הוא היום שהמן תכנן להשמיד בו את כל היהודים, התארגנו יהודי הממלכה ויצאו להילחם באויביהם. הם הרגו בהם אלפים רבים, אך לא שלחו ידם ברכושם. היום שלמחרת - י"ד באדר (בשושן הבירה ט"ו באדר), היום שבו נקמו היהודים באויביהם - היה ליום חג. יום זה - הנקרא פורים - נקבע כיום משתה ושמחה לזכר ניצחונם של היהודים על אויביהם (פרק ט'). הספר מסתיים בציון העובדה, שסיפור פורים

כתוב בספר דברי הימים למלכי מדי ופרס (פרק י').